

Занесенъ на носилка на привързвателния пунктъ. Любовицкий ималъ случай да прѣдстави на Гурка положението на работитѣ. «Съ този моментъ, казва Князь Шаховской, се свършва цѣлия периодъ на историята на шурма отъ гренадерския полкъ. Гренадеритѣ извършили всичко що могли; повече е била немислима борбата на живъ човѣкъ съ бездушна парна машина, защото турцитѣ въ главния редутъ, обиколени отъ редъ земни насипи дѣйствували като сѣщинска парна машина, която въ една секунда исхвърля огромно количество смъртоносенъ свинецъ.»

Подиръ това се подкача новий периодъ на шурма върху главния редутъ, нова работа, дребна, — така да се рече, — капка по капка, съ цѣлъ да се прѣвземе и задуши бездушната смъртоносна машина. Ето какъ ставала тѣзи нова работа.

Русскитѣ солдати, които били въ малкия редутъ, захванжли единъ по единъ да прибѣгватъ въ рова прѣдъ голѣмия редутъ; тѣ сж впускали бѣжишкомъ по двѣтъ страни на шосето, като се затуляли въ ископанитѣ вадн. Разбира се, че много отъ тѣзи смѣли юнаци били убити. Но примѣрътъ имъ се послѣдвалъ и отъ другитѣ полкове. Когато вече въ рова били доволно солдати, тѣ захванжли да правятъ стѣлба отъ прѣстъ за да могатъ да се възмъкнатъ върху насипа на редута въ послѣдната минута на атаката. Тѣзи минута настанжала скоро.

Лейбъ-гренадеритѣ съ музика и съ развити знамена се спуснажли по собственото си увлѣчение на пристѣпъ. Никоѣ и нищо не било въ сила да ги удържи. Не се минжала минута отъ тѣхното втурване, а солдатитѣ, що вървѣли най-напрѣдъ, вече се катеряли по стѣната на редута. Още единъ мигъ — и тѣ били вжтрѣ. Въ редута се поченжалъ бой гърди съ гърди съ турцитѣ; нахвърлили се по-скоро и солдатитѣ, що били въ рова, а отъ по-отдалеченитѣ мѣста прибѣгнали къмъ тѣхъ на по-